

ผู้เป็นแสงสว่างของโลก

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ธรรมอันหนึ่งที่มีอุปการะมาก
เป็นไปเพื่อการเกิดขึ้นแห่งอริยมรรคอันประกอบด้วยองค์ ๘
ธรรมอันหนึ่งเป็นไฉน คือ ความเป็นผู้มีกัลยาณมิตร ดูก่อน
ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุผู้มีกัลยาณมิตร พึงหวังได้ว่าจักเจริญใน
อริยมรรคอันประกอบด้วยองค์ ๘ จักกระทำให้มาก ซึ่งอริย-
มรรคอันประกอบด้วยองค์ ๘

ผู้เป็นแสงสว่างของโลก

๓๓

ความปรารถนาของมวลมนุษยชาติ ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ล้วนปรารถนาให้โลกมีสันติสุขอันแท้จริง แต่ไม่มีใครรู้ว่า สันติสุขที่แท้จริงนั้นอยู่ที่ไหน มีลักษณะอย่างไร และจะเข้าถึงได้อย่างไร จนกระทั่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบหนทางสายกลาง และพบว่าโลกจะมีสันติสุขที่แท้จริง ก็ต่อเมื่อมนุษย์ได้ตั้งใจปฏิบัติธรรม จนเข้าถึงสันติสุขภายใน ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความสุขที่แท้จริง และสันติสุขภายในจะเป็นจุดเริ่มต้นของสันติสุขภายนอกนั่นเอง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน กัลยาณมิตตสูตร ว่า

“เอกธมโม ภิกขเว พหุปกาโร อริยสส อฏฺฐังคิกสส มคฺคสส อุปาทาย ๑ กตโม เอกธมโม ๑ ยทิท กัลยาณมิตตตา ๑ กัลยาณมิตตสเสตฺ ภิกขเว ภิกขุโน ปาฏิกขั อริยํ อฏฺฐังคิกํ มคฺคํ ภาเวสฺสติ อริยํ อฏฺฐังคิกํ มคฺคํ พหุลีกริสฺสติ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ธรรมอันหนึ่งที่มีอุปการะมาก เป็นไปเพื่อการเกิดขึ้นแห่งอริยมรรคอันประกอบด้วยองค์ ๘ ธรรมอันหนึ่งเป็นไฉน คือ ความเป็นผู้มีกัลยาณมิตร ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุผู้มีกัลยาณมิตร พึงหวังได้ว่าจักเจริญในอริยมรรคอันประกอบด้วยองค์ ๘ จักกระทำให้มาก ซึ่งอริยมรรคอันประกอบด้วยองค์ ๘”

ผู้เป็นแสงสว่างของโลก

๓๔

กัลยาณมิตร เป็นบุญนิมิตแห่งการเกิดขึ้นของอริยมรรค คำว่ากัลยาณมิตร มิได้หมายถึงเพื่อนที่ดีทั่วไปเท่านั้น แต่ยังหมายถึงบุคคลผู้เพียบพร้อมด้วยคุณสมบัติที่จะชี้แนะหนทางสว่าง ในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องให้กับผู้อื่น เหมือนดังพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระอรหันต์ทั้งหลายที่ได้ทำหน้าที่ยอดกัลยาณมิตร เมื่อท่านได้พบหนทางอันประเสริฐ จึงได้อุทิศชีวิตทั้งหมด แนะนำสั่งสอนเวไนยสัตว์ให้ข้ามวัฏสงสาร ไปถึงฝั่งแห่งพระนิพพาน บุคคลใดมีกัลยาณมิตร ชื่อว่าเป็นผู้ที่สั่งสมบุญไว้ดีแล้ว

การที่จะได้พบกับกัลยาณมิตรสักคน ไม่ใช่เรื่องง่าย บุคคลนั้นจะต้องเป็นผู้มีความเคารพ อ่อนน้อมถ่อมตน ยอมที่จะให้ผู้อื่นตักเตือน ชี้แนะข้อบกพร่อง ต้องลดทิฏฐิมานะ พร้อมทั้งจะรับฟังความเห็นของบุคคลทุกระดับไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เหนือกว่าเรา เสมอกับเรา หรือต่ำกว่าเรา เพราะกัลยาณมิตรนั้นอาจเป็นคนธรรมดา เป็นนักปราชญ์ หรือเป็นบัณฑิตก็ได้ หากรู้ว่าเขาเป็นคนดีมีคุณธรรม แนะนำแต่เรื่องที่เป็นบุญเป็นกุศล สามารถชี้หนทางสวรรค์ ปิตนรก และยกใจขึ้นสู่พระนิพพานได้ เราควรคบบุคคลเช่นนั้น เพราะเป็นบุคคลที่ทำให้ยากในโลก พระพุทธองค์จึงทรงสรรเสริญความเป็นผู้มีกัลยาณมิตร

ผู้เป็นแสงสว่างของโลก

๓๕

*สมัยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราสมัยที่ยังอยู่ในระหว่างการสร้างบารมี ท่านได้เกิดเป็นพราหมณ์ชื่อ “โชติपालะ” ท่านมีเพื่อนเป็นช่างปั้นหม้อ ชื่อว่า “ขฏิการะ” แม้จะเกิดมา มีฐานะทางสังคมที่แตกต่างกัน แต่ทั้งสองก็เป็นเพื่อนรักกันมาตั้งแต่เด็ก เมื่อเจริญเติบโตขึ้น ขฏิการะได้ไปฟังธรรมจากพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า เกิดความเลื่อมใส จึงได้อุทิศตนเป็นอุบาสก ยึดเอาพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง เมื่อตัวเองได้พบเส้นทางสว่าง พบบุคคลผู้ประเสริฐอย่างพระบรมศาสดา ก็คิดอยากจะชวนโชติपालะเพื่อนรัก ให้มาฟังธรรมจากพระพุทธองค์ด้วย

ขฏิการะพยายามเกลี้ยกล่อม ชักชวนให้เพื่อนไปเฝ้าพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่า เพื่อนก็ไม่ยอมไป ขฏิการะจึงบอกกับเพื่อนว่า

“เพื่อนเอ๋ย การได้พบกับพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ถือว่าเป็นมงคลอย่างยิ่ง เราไปฟังธรรมจากพระพุทธองค์กันเถอะ”

เนื่องจากโชติपालะเกิดในตระกูลพราหมณ์ ไม่ได้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา จึงตอบว่า “การไปเฝ้าพระสมณะโสดัน จะมีประโยชน์อะไร ท่านไปคนเดียวเถอะ”

ผู้เป็นแสงสว่างของโลก

๓๖

แม้ฆฎิการะจะชวนก็ครั้งก็เห็นว่า การเห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นเป็นสิ่งประเสริฐ การฟังธรรมจากพระพุทธองค์เป็นมงคล แต่ดูเหมือนว่าการชักชวนนั้นไม่ได้ผลเลย วันหนึ่งจึงหากุศโลบาย ชวนเพื่อนไปอาบน้ำที่แม่น้ำใกล้กับที่ประทับของพระบรมศาสดา หลังจากอาบน้ำแล้ว ฆฎิการะจึงชวนอีกครั้งว่า

“วิหารที่ประทับของพระพุทธองค์อยู่ใกล้ๆ นี่เอง เราไปเดินเล่นในวิหารกันเถอะ” โชติปาละไม่ยอมไป จะขอกลับบ้านทำเดี่ยว แม้จะถูกชักชวนอย่างไรก็ไม่คล้อยตาม

สุดท้ายฆฎิการะเห็นว่าชวนอย่างไรก็ไม่ไป ด้วยความจริงใจต่อเพื่อน จึงอุตมวຍမ္မของโชติปาละ เพื่อที่จะให้ไปเฝ้าพระพุทธองค์ให้ได้ โชติปาละเป็นผู้สั่งสมบุญมาดี เมื่อโดนเพื่อนดึงมวຍမ္မ จึงคิดว่า “น่าอัศจรรย์จริงหนอ ฆฎิการะผู้เป็นเพียงช่างปั้นหม้อ กลับมาดึงมวຍမ္မเราผู้เป็นเฝ้าพันธู์ของพระพรหมตามปกติเพื่อนของเราไม่เคยทำอย่างนี้ มีแต่ความปรารถนาดีต่อเรามาตลอด ไม่เคยชักชวนไปในทางที่ผิดเลย การไปพบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คงจะเป็นการดีเป็นแน่”

เมื่อคิดได้เช่นนี้ แทนที่จะโกรธมีทิฏฐิมานะ กลับตกลงใจจะไปเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยกัน เมื่อได้สนทนาธรรมและฟังธรรมจากพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า โชติปาละเกิดความ

ผู้เป็นแสงสว่างของโลก

๓๓

เสื่อมใสเป็นอย่างยิ่ง จึงชวนฆฎิการะออกบวช แต่เนื่องจาก ฆฎิการะต้องเลี้ยงดูบิดามารดาผู้ตาบอด จึงไม่อาจที่จะบวชได้ โชติปาละจึงตัดสินใจออกบวชเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนา และได้ตั้งใจประพฤติธรรมจนตลอดอายุขัย

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสกับพระอานนท์ว่า “เธออย่า คิดว่าฆฎิการะช่างปั้นหม้อเป็นเรตถาคต โชติपालพราหมณ์ ต่างหากที่เป็นเรตถาคตในชาตินั้น”

พระพุทธองค์ได้กัลยาณมิตร คือเพื่อนที่ประเสริฐอย่าง ฆฎิการะ ทำให้เปลี่ยนจากผู้มีความเห็นผิด มาเป็นผู้มีความเห็น ถูกต้อง ได้มีโอกาสสร้างบารมี เพื่อการตรัสรู้พระอนุตตรสัมมา- สัมโพธิญาณ แม้พระองค์เองจะได้รับการพยากรณ์จาก พระสัมมา- สัมพุทธเจ้านับพระองค์ไม่ถ้วน ได้ชื่อว่าเป็นนิยตโพธิสัตว์ คือ เป็นบุคคลผู้เที่ยงแท้ต่อการบรรลุธรรมเป็นพระสัมมาสัมพุทธ- เจ้าแล้ว แต่ก็ยังต้องอาศัยกัลยาณมิตรคอยประคับประคอง เพื่อให้ไปถึงจุดหมายปลายทางอันสูงสุดของชีวิต เพราะ กัลยาณมิตรเป็นทั้งหมดของพรหมจรรย์ นั่นคือ การที่คนเราจะ ทำความดีให้ได้ตลอด หรือดำรงตนอยู่ในเพศพรหมจรรย์ให้ บริสุทธิ์บริบูรณ์ได้นั้น ต้องอาศัยกัลยาณมิตรคอยชี้แนะ พระพุทธองค์จึงตรัสว่า

ผู้เป็นแสงสว่างของโลก

๓๘

“เรายังไม่เล็งเห็นธรรมอันอื่นแม้สักอย่างหนึ่ง ซึ่งจะเป็นเหตุให้อริยมรรค อันประกอบด้วยองค์ ๘ ที่ยังไม่เกิด ให้เกิดขึ้น หรือที่เกิดขึ้นแล้ว ให้เจริญยิ่งๆ ขึ้นไป เหมือนความเป็นผู้มีกัลยาณมิตรเลย”

จะเห็นได้ว่าการได้คบกับกัลยาณมิตร จะทำให้มรรคมีองค์ ๘ บริบูรณ์ มรรคมียองค์ ๘ มีดังนี้

๑. สัมมาทิฐิ มีความเห็นที่ถูกต้อง คือเห็นว่าการให้ทาน ดีจริง บิณฑบาตมีพระคุณจริง การบูชาบุคคลที่ควรบูชาดีจริง นรกสวรรค์มีจริง โลกนี้โลกหน้ามีจริง พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีจริง

๒. สัมมาสังกัปปะ คือความดำริชอบ คิดออกจากกาม คิดออกจากความพยายาพ คิดออกจากการเบียดเบียน

๓. สัมมาวาจา คือมีวาจาชอบ ไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดหยาบคาย ไม่พูดเพ้อเจ้อ พูดแต่สิ่งที่เป็นกุศล ชักชวนให้คนทำความดี

๔. สัมมากัมมันตะ คือการกระทำที่ถูกต้อง ทำแต่ในสิ่งที่ดีมีประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

๕. สัมมาอาชีวะ คือประกอบอาชีพสุจริต เว้นจากอาชีพที่พระพุทธองค์ทรงห้าม คือ ค้าอาวุธ ค้ามนุษย์ ค้ายาพิษ ค้ายาเสพติด ค้าสัตว์เพื่อนำไปฆ่า เพราะอาชีพเหล่านี้เป็นทางมาแห่ง

ผู้เป็นแสงสว่างของโลก

๓๕

บาปอกุศล

๖. สัมมาวายามะ คือมีความเพียรชอบ เพียรที่จะสั่งสมบุญให้ยิ่งๆ ขึ้นไป เพียรฝึกใจให้หยุดนิ่ง ไม่ประมาท

๗. สัมมาสติ คือมีสติชอบ มีความรู้ตัวทั่วพร้อม ใจไม่หลุดจากศูนย์กลางกาย

๘. สัมมาสมาธิ คือมีสมาธิชอบ ใจปักดิ่งไปที่ศูนย์กลางกาย มีใจตั้งมั่น อารมณ์เป็นหนึ่ง เป็นเอกัคคตารมณ์

เมื่อมรรคมือองค์ ๘ ครบถ้วนบริบูรณ์ ใจหยุดถูกส่วนเข้า ใจจะตกวบลงไปที่ศูนย์กลางกาย ดวงปฐมมรรคก็จะบังเกิดขึ้น เห็นเป็นดวงกลมใสแจ่มอยู่ภายใน ติดอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เป็นหนทางเบื้องต้นที่จะดำเนินจิตเข้าไปในหนทางสายกลาง มุ่งตรงสู่อายตนะนิพพานอันเป็นจุดหมายปลายทางของทุกชีวิต เพราะฉะนั้นปฐมมรรคจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่จะเข้าถึงธรรมกาย

เมื่อเอาใจหยุดต่อไปในกลางดวงปฐมมรรค เราก็จะพบ ดวงศีล ดวงสมาธิ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ซ้อนกันเข้าไปเรื่อยๆ ตามลำดับจนเข้าถึงกายมุนุษย์ละเอียด หยุดนิ่งในกลางกายมุนุษย์ละเอียด ก็จะได้เห็นดวงธรรม ๖ ดวง ซ้อนกันอยู่ สุดกลางดวงที่ ๖ จะเข้าถึงกายทิพย์ที่ละเอียดกว่า ประณีตกว่า วางใจหยุดนิ่งกลางของกลางต่อไป ก็จะได้เข้าถึง

ผู้เป็นแสงสว่างของโลก

๘๐

ดวงธรรมอีก ๖ ดวง จะเข้าไปพบกายรูปพรหม กายอรูปพรหม และกายธรรมไปตามลำดับ กายธรรมมีลักษณะที่สวยงาม เกตุดอกบัวตูม ใสเป็นแก้ว สมบูรณ์ด้วยลักษณะมหาบุรุษ งามไม่มี ที่ติ งามกว่าทุกกายที่ผ่านมา

กายธรรมหรือธรรมกายนี้แหละ เป็นที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง เมื่อเราเข้าถึงแล้ว พึ่งท่านได้ เวลาทุกข์ก็ช่วยให้เราพ้นทุกข์ เวลามีความสุข ก็เพิ่มเติมความสุขได้ จะรู้สึกอบอุ่นใจและปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นภัยในอบายภูมิ หรือภัยในสังสารวัฏ เราจะปลอดภัย จากภัยพิบัติทั้งหมด เข้าถึงธรรมกายแล้วปิดประตูอบายภูมิได้ ก่อนหลับตาลาโลก ถ้าเห็นธรรมกายใสแจ่ม สว่างไสวอยู่ภายใน สุกตุมิยอมเป็นที่ไป อยากไปเกิดในภพภูมิไหน สวรรค์ชั้นไหน เลือกได้ตั้งใจปรารถนา

เพราะฉะนั้น ให้ตั้งใจฝึกใจให้หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงธรรมกาย ให้ได้ อย่าเอาภารกิจประจำวันมาเป็นข้ออ้าง ที่จะทำให้เรา เกียจคร้าน หรือทอดธุระในการปฏิบัติธรรม เพราะชีวิตของเรา ที่อยู่ในโลกนี้มีเวลาอยู่จำกัด อย่ามัวประมาท สนุกสนาน เพลิดเพลินไปวันๆ ควรทำวันนี้ให้ดีที่สุด ด้วยการทำให้หยุดนิ่ง ทำเช่นนี้ไปทุกๆ วัน เราก็จะสมปรารถนา ได้เข้าถึงพระธรรมกาย กันทุกคน

